

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 617/2023
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Обрадовић, адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за подземну експлоатацију угља „Ресавица“ из Ресавице, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 293/22 од 08.09.2022. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 293/22 од 08.09.2022. године, тако што се одбија као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Деспотовцу П 196/21 од 09.12.2021. године у ставу првом и трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 40.692,68 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу П 196/21 од 09.12.2021. године, у ставу првом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 65.963,38 динара на име јубиларне награде за 20 година рада са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 19.11.2019. године па до исплате. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев преко износа досуђеног ставом првим изреке, а до траженог износа од 68.690,24 динара на име јубиларне награде за 20 година рада са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 19.11.2019. године па до исплате. У ставу трећем изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 79.448,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 293/22 од 08.09.2022. године, преиначена је пресуда Основног суда у Деспотовцу П 196/21 од 09.12.2021. године у ставу првом и трећем изреке; одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му исплати износ од 65.963,38 динара на име јубиларне награде за 20 година рада са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе

19.11.2019. године па до исплате и тужилац обавезан да туженом на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 2.150,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу туженог. Право на исплату јубиларне награде за 20 година непрекидног рада стекао је на дан 23.01.2015. године. Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Деспотовцу у предмету П1 42/18 ради исплате јубиларне награде. У одговору на тужбу тужени је дана 02.04.2018. године учинио неспорним да је тужилац стекао право на јубиларну награду за 20 година рада код тужиоца на дан 23.11.2015. године, а оспорио је висину тужбеног захтева, уз доставу обавештења о висини неисплаћене јубиларне награде тужиоцу у висини од 65.963,38 динара. Решењем Основног суда у Деспотовцу П1 42/18 од 15.08.2019. године утврђено је да се тужба сматра повученом. Тужилац је дана 19.11.2019. године поднео нову тужбу за исплату јубиларне награде, а тужени је истакао приговор застарелости потраживања у смислу члана 196. Закона о раду.

Првостепени суд је закључио да потраживање тужиоца није застарело, јер је тужени у одговору на тужбу од 02.04.2018. године признао тужбени захтев по основу, а оспорио висину, па пошто је јасан исказ о признању дуга од 03.04.2018. године почиње да тече рок застарелости потраживања траженог износа после прекида, због чега је усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда, већ је побијану пресуду преиначио и тужбени захтев одбио са образложењем да подношењем тужбе у предмету Основног суда у Деспотовцу П1 42/18 од 23.01.2018. године није дошло до прекида застаревања, јер је констатовано да се тужба сматра повученом, због чега у смислу одредбе члана 389. став 1. Закона о облигационим односима нема прекида застарелости, већ је потраживање тужиоца за исплату јубиларне награде застарело.

По налажењу Врховног суда, правилно је првостепени суд применио материјално право.

Према члану 196. Закона о раду сва новчана потраживања из радног односа застаревају у року од три године од дана настанка обавезе.

Одредбом члана 360. Закона о облигационим односима прописано је да застарелост престaje право захтевати испуњење обавезе, те да застарелост наступа кад протекне законом одређено време у коме је поверилац могао да захтева испуњење обавезе, с тим што застарелост почиње тећи првог дана после дана кад је поверилац имао право да захтева испуњење обавезе ако за поједине случајеве није другачије прописано (члан 361. став 1. ЗОО), а наступа када истекне последњи дан законом одређеног рока (члан 362. ЗОО). Одредбом члана 387. став 1. Закона о облигационим односима, прописано је да се застаревање прекида када дужник призна дуг. У члану 388. Закона о облигационим односима, прописано је да се застаревање прекида подизањем тужбе и сваком другом повериоцевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом, у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања. Одредбом члана 389. Закона о облигационим односима прописано је да прекид застаревања извршен подизањем тужбе или којом другом

повериочевом радњом предузетом против дужника пред судом или другим надлежним органом у циљу утврђивања, обезбеђења или остварења потраживања, сматра се да није наступио ако поверилац одустане од тужбе или радње коју је предузео.

У конкретном случају, тужилац је право на исплату јубиларне награде стекао 23.01.2015. године, па је застарелост почела да тече дана 24.01.2015. године. Тужбу ради исплате јубиларне награде је поднео 23.01.2018. године, која се сматра повученом решењем првостепеног суда од 15.08.2019. године. С обзиром да је тужени у одговору на тужбу дана 02.04.2018. године признао тужбени захтев по основу, а оспорио по висини и доставио обавештење потписано од стране шефа финансијског сектора од 20.03.2018. године о висини дуга тужиоца које износи 65.963,38 динара, правилно је по налажењу овог суда првостепени суд закључио да је овим признањем прекинуто застаревање.

Свака изјава или непосредна радња којом се јасно манифестује воља дужника да исплати дуг представља признање дуга којим се застаревање прекида. Зато је у члану 387. у ставу 2. Закона о облигационим односима и прописана могућност признања дуга конклюдентном радњом. Уколико не постоји сумња да дужник исказује вољу да плати дуг, радња дужника сматра се признањем дуга. Првостепени суд је правилно утврдио да је тужени признао дуг не само из одговора на тужбу, већ и из обавештења од 20.03.2018. године о висини дуга које је потписано од стране шефа финансијског сектора туженог. Из наведених разлога, произлази правилан закључак првостепеног суда да је дужник признао дуг у смислу члана 387. ЗОО и да је рок застарелости након тога поново почео да тече у смислу члана 392. став 2. ЗОО. Како је рок застарелости из члана 374. ЗОО почео да тече 16.08.2019. године, а тужба у овој парници поднета 19.11.2019. године, то је правилно одбијен приговор застарелости.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Тужилац је успео са ревизијом па му на основу члана 153 став 1 и 165 став 1 ЗПП припадају трошкови на име накнаде адвокату за састав ревизије од 18.000,00 динара, таксе за ревизију од 9.077,07 динара и таксе за одлуку по ревизији 13.615,61 динара, према АТ и ТТ.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић